

TRIDUUM POBOŽNOSŤ K SV. JOZEFOVI

Sv. Jozef – robotník

Mariánsky mesiac sa začína mužom. Sv. Jozef bol jednoduchý tesár, remeselník, robotník. Ježiš sám bol robotník. Strávil väčšinu svojho pozemského života v Nazarete, v dielni sv. Jozefa. Evanjelista Matúš poukazuje na to, že ľudia hovorili o Ježišovi ako o „synovi tesára“ (Matúš 13, 55) a Ján Pavol II. hovoril o „evanjeliu práce“ zdôrazňujúc, že bolo napísané predovšetkým skutočnosťou, že Syn Boží sa stal človekom a pracoval svojimi vlastnými rukami. Ba dokonca konal prácu, ktorá bola skutočnou fyzickou prácou, zaberala najväčší časový úsek jeho života na tejto zemi a ňou začal dielo vykúpenia človeka a sveta. Už táto skutočnosť nám hovorí o dôstojnosti ľudskej práce, ktorá zapadá do tajomstva vykúpenia. Je dôležité tomu porozumieť v kresťanskej perspektíve. Často je však práca videná len ako prostriedok k zisku, prostriedok sebaapresadzovania sa na úkor druhých a tým vedie k porušovaniu dôstojnosti ľudskej osoby. Je dobré spomenúť problém práce v nedeľu. Bohužiaľ, v našich spoločnostiach tempo spotreby má tendenciu obráť nás o zmysel sviatku a nedele, ako dňa Pána a spoločenstva. Svätý Ignác z Antiochie, biskup a mučeník, definoval kresťanov ako ľudí, ktorí „žijú z nedele“, teda „z Eucharistie“. Žiť „eucharistickým spôsobom“ znamená žiť ako jedno telo, jedna rodina, ako spoločnosť zjednotená láskou. Povzbudenie byť „eucharistický“ nie je jednoduchou morálnou výzvou určenou jednotlivcom, ale je povzbudením k účasti na živote samotného Ježiša, ktorý si ctil sabat, ponúka svoj život pre druhých, aby boli všetci jedno.

Nedeľa 28.4.2024

Po Herodesovej smrti sa Pánov anjel zjavil vo sne Jozefovi v Egypte a povedal mu: „Vstaň, vezmi so sebou dieťa i jeho matku a chod' do izraelskej krajiny. Tí, čo striehli na život dieťaťa, už pomreli.“ (Mt 2, 19- 20)

Míňali sa dni, týždne, mesiace a Boží pokyn neprichádzal. Iný človek by bol stratil vieru a nádej v splnenie sľubu a bol by sa nastálo usadil v Egypte. Veď tam bývali mnohí Židia, ktorí zaiste radili svätému Jozefovi, aby nasledoval ich príklad. Iste tvrdili, že veď ani oni sa nezriekli starej vlasti, svätého mesta; aj city ich srdc smerujú k chrámu jediného Boha, a jednako postavili si šiatre a zostávajú nastálo na tejto pohostinnej pôde. Ale Jozef naďalej očakával splnenie anjelovho sľubu a dúfal v sľúbený návrat rodiny. Nikdy sa neviažme k jednému miestu, úradu, povolaniu, akoby sme tam mali zostať naveky. Buďme vždy pripravení zanechať výhodné miesto, prácu. Nikdy nereptajme, ak sme si prosili nejakú milosť, namáhali sme sa dosiahnuť nejakú čnosť a doposiaľ sa tak nestalo. Naša práca, úsilie, modlitby sa nám zrazu zdajú bezvýsledne, zbytočné. Zahorkneme, pretože sa nám naše pranie nevyplnilo presne podľa želania. Často si dokonca myslíme, že sme sa stali obeťou klamu. Ale nie je to tak. Je to vždy iba skúška našej viery, pevnej vôle a oddanosti Bohu. Naša prosba bude vyslyšaná, odrazu príde deň, nastane situácia, kedy spoznáme, že Božia milosť bola s nami po celý

čas pochybností a odrazu vieme, že obávaný Herodes už zomrel, že zmizla prekážka, ktorá nám tak úporne stála v ceste.

Modlitba: Daj nám, Pane a Bože náš, na orodovanie svätého Jozefa tej milosti, aby sme vyhnali zo svojich srdce prílišnú starosť o budúcnosť, ale aby sme sa celkom oddali Tvojej najsvätejšej Prozreteľnosti a usilovali sa robiť to, čo sme pred Tvojou velebnosťou uznali za dobré. Amen.

Pondelok 29.4.2024

Keď ta prišiel, usadil sa v meste, ktoré sa volá Nazaret.. (Mt 2, 23)

Aké sú naše dni často ťažké! Koľko ráz si myslíme, že je nad naše sily uniesť všetky tie každodenné drobné trápenia a starosti. Pozrime sa na svätého Jozefa v Nazarete. Ťažko si zarába na každodenný chlieb, ale cíti sa blažený, pretože sa môže starať o matku a dieťa a oni sa mu za tie každodenné starosti bohato odmeňujú láskou, úsmevom. Keď sa všetci spoločne a pokojne stretnú, očarení počúvajú otázky dieťaťa a radi mu na ne odpovedajú. Sú jeho prvými učiteľmi a malý Ježiš s radosťou prijíma každé ich slovo. Hľadajme už tu na zemi pokoj a v drobných radoostiach nachádzajme útechu z horkosti života. Ten, kto nájde vlastnú duševnú vyrovnanosť, kto je dobroprajný, dobrosrdečný a obetavý voči svojej rodine, ten nájde v rodine vždy zázemie, ktoré mu nič nemôže vynahradiť a kde vždy prekoná úskalia života. Čokoľvek nám prinesie budúcnosť, vždy sa s dôverou opríme o Ježiša a Máriu a budeme blažení, ako svätý Jozef.

Modlitba: Ó, svätý Jozef, ktorý si bol blaženejší v jednoduchom nazaretskom domčeku ako mnohé kniežatá vo svojich palácoch, lebo si bol už tu na zemi vnútorne spojený s Bohom, vypros nám milosť, aby sme mohli žiť vo vnútornom spojení s Ježišom a Máriou. A aby sme takto pripravení boli hodní oslavovať Boha na veky. Amen.

Utorok 30.4. 2024

... a aby obetovali ako káže Pánov zákon, pár hrdličiek alebo dva holúbky. (Lk 2, 24)

Potomok judských kráľov tak schudobnel, že nemohol obetovať iné, iba dar chudobných. Ale nemal príčinu sa preto hanbiť, lebo bol bohatší ako zámožnejší králi, bol bohatší ako Dávid a Šalamún v čase svojej najväčšej slávy. Mal najväčšie bohatstvo: Máriu a Ježiša. Podľa judských meradiel je chudobný, lebo nemá žiaden svetský majetok. Ale v skutočnosti je aj najbohatší z ľudí na zemi. Mária je jeho manželkou a Ježiš, ktorého ríša je bez konca a bude trvať ako slnko a mesiac, je jeho synom. Rozjímajme teda, či nás môže chudoba ponížiť... Som chudobný? Som, lebo nebažím po bohatstve, lebo Boh chce, aby chudoba bola mojím bohatstvom. Takto je človek zbavený pút, ktoré ho robia závislým od bohatstva, od peňazí, robia z neho otroka bohatstva. Položenie, v ktorom sa

nachádzam, mi vybral Boh; takto sa môžem lepšie podobat' Jozefovi a Márii, ktorí tiež nevlastnili žiadne bohatstvá, iba vzájomnú lásku a úctu.

Modlitba: Prosím ťa, svätý Jozef, vypros mi milosť, aby ma príklad tvojej chudoby viedol k nasledovaniu. Nech sa moje srdce neupriamuje iba na pozemské a pomínutelné veci, nech ho neláka bohatstvo a sláva, ale nech vždy vidím vyšší cieľ, ktorým je pre mňa a pre moju nesmrteľnú dušu môj Pán. Kto ťa, Pane, skutočne miluje, ochotne zaprie sám seba, zriekne sa všetkého pomínutelného a vyberie si Ťa za najvyšší cieľ svojho pozemského putovania.

Streda 1.5.2024 – príhovor

„Chod'te k Jozefovi a urobte všetko, čo vám povie! (Gn 41, 55)

[Svätý Jozef] s najväčšou usilovnosťou vychovával toho, koho veriaci budú prijímať ako Chlieb, ktorý zostúpil z neba, aby mohli získať večný život. (blahoslavený pápež Pius IX.)

Aký je najbližší možný vzťah, ktorý môžeme mať s Ježišom v tomto živote? Odpoveď iste poznáme: keď prijmem Ježiša vo svätom prijímaní. Najsvätejšia sviatosť je telo, krv, duša a božstvo Ježiša Krista.

Jednou z úloh sv. Jozefa bolo uchovať a chrániť tento posvätný Chlieb pre nás. Pravdepodobne poznáme príbeh z Knihy Genezis o Jakubových synoch, ktorí predali svojho brata Jozefa do otroctva. To, čo Jozefovi urobili jeho bratia, bolo kruté a hanebné. Ale Boh mal svoj plán. V Egypte sa Jozefovi stalo niečo neuveriteľné, po rôznych príkoriach ho faraón adoptoval do svojej rodiny, takže Jozefa považovali za syna faraóna. Získal tak veľkú moc. V tej dobe sa Egypt považoval za zásobáreň chleba pre celý svet a faraón ustanovil Jozefa za správcu všetkých egyptských sýpok.

„A Jozef nahromadil obilia ako morského piesku, nesmierne množstvo, takže ho ani nemeral, lebo sa to ani merať nedalo. (Gn 41, 49)

A Boh s Jozefom ďalej uskutočňoval svoje úžasné plány. Po tom, čo Jozef zabezpečil obrovské zásoby obilia, v Egypte a okolitých krajinách nastal veľký hlad a všade vládol nedostatok potravín. Preto faraón povedal obyvateľom Egypta: „Chod'te k Jozefovi a urobte všetko, čo vám povie“ (Gn 41, 55). Hlad bol taký veľký, že aj Jozefovi bratia, tí, čo ho predali do Egypta ako otroka, sa tam vydali po obilie.

Keď sa bratia stretli s človekom zodpovedným za egyptské sýpky, uplynulo toľko času, že si neuvedomili, že stoja pred svojím bratom. Podobne ako všetci ostatní, aj oni považovali Jozefa za člena kráľovskej rodiny a oslovovali ho ako svojho pána. Jozef ich však spoznal.

Zatiaľ čo Jozef skrýval svoju identitu pred bratmi, pociťoval voči nim láskavosť a milosrdenstvo. Naplnil im vrecia obilím, aby ho odviezli svojmu otcovi, Izraelovi. Neskôr svojim bratom vyjavil, kým je, a napokon im odpustil. Vďaka

nemu a jeho úlohe správcu obilia boli nespočetné životy zachránené pred hladom a smrťou.

Táto starozákonná udalosť je predobrazom oveľa väčšieho Jozefa, ktorý pre svojho syna, ktorý bol „Chlebom z neba“, nájde útočisko v Egypte. Svätý Jozef uchránil pokrm, ktorý dokáže zachrániť celý svet! Sv. Jozef je oveľa vznešenejšie poslanie než starozákonný Jozef, pretože je ochrancom nebeského Chleba! Môžeme povedať, že ani v nebi neustáva jeho túžba, aby všetky jeho deti jedli Chlieb večného života.

Boh poslal svätého Jozefa do Egypta, aby z Egypta priniesol Chlieb života národom. Strážiac ho a uchovávajúc v Egypte svätý Jozef nám tento Chlieb uchránil pred Herodesom a teraz túži, aby sme pri svätej omši prijímali Chlieb života. Na rozdiel od chleba starozákonného Jozefa, **CHLIEB**, ktorý stráži sv. Jozef, dokáže nasýtiť zástupy a uspokojiť každú dušu.

Túžbou sv. Jozefa je, aby sme mali účasť na tomto Chlebe. Mária „zamiesila cesto“ vo svojom posvätnom lone; svätý Jozef s láskou uchovával Chlieb v Egypte, v Nazarete a naďalej chráni a uchováva Chlieb života v každom bohostánku sveta. Svätý Jozef umožnil všetkým svojim deťom prijímať Chlieb večného života. Uvažujme aj o tom, že meno Jozef znamená – rozmnožiť. Rozmnožiť život, požehnanie, ale aj chlieb večného života. Sv. Jozef je otcom, ktorý sa stará, aby naše srdce nehladovalo.

Dnes je na celej zemi duchovný a morálny hlad. Duše zomierajú na duchovnú podvýživu; srdcia sú zranené a životy zničené; manželstva sa ocitli v troskách a deťom je ubližované, chýba pravda a zdravý rozum. Duchovný a morálny hlad vo svete pustoší každý národ, ľudstvo upadá a niet krajiny, ktorá by tým nebola poznačená. Čo máme robiť? Ku komu môžeme ísť po výživu pre svoje duše?

„Chod'te k Jozefovi a urobte všetko, čo vám povie! (Gn 41, 55)

„Faraón, mocný egyptský kráľ povýšil Jozefa a urobil ho najvyšším princom vo svojom kráľovstve, lebo uchoval obilie a chlieb a zachránil ľud celého kráľovstva, Tak svätý Jozef zachránil a ochránil Krista, ktorý je živý Chlieb a dáva večný život svetu.“ (svätý Vavrinec z Brindisi)

Premýšľajúc o veľkom patriarchovi Jozefovi, ktorého bratia predali do Egypta, pochopte, že náš svätý zdedil nielen jeho meno, ale oveľa viac, jeho moc, nevinnosť a svätosť. Tak ako patriarcha Jozef hromadil pšenicu nie pre seba, ale pre ľud v čase núdze, tak aj Jozef dostal nebeské poverenie chrániť živý Chlieb nie pre seba, ale pre celý svet. (svätý Bernard z Clairvaux)